

Korfu 2014 – Resort RODA BEACH HOTEL

Naši dovolenou na řeckém ostrově KORFU od 11. do 22. září 2014 jsme měli zajištěnou v pětihvězdičkovém resortu Roda Beach Hotel. Poprvé po nemoci si dovolila mamina vyrazit se mnou letecky k moři. Stálo to dost přemlouvání, že to nezvládne a že bude na obtíž. Na počátku ještě s berlemi, během pobytu zůstaly berle na pokoji, zpáteční cestu už jsem nosil berle já jako zavazadlo.

Hodně jsme se nakonec těšili, ale málem jsme ani neodletěli. Mamina měla propadlý pas a občanky jsme nechali doma. Bylo to na letišti dost dramatické, při odbavení byla úřednice nekompromisní. Hledal jsem možnosti, jak to vše zařídit, mamina sice moc věřila, že se podaří odletět, ale v této chvíli byla nepoužitelná. Nakonec jsem zorganizoval doručení občanky náročnou operací. „Závodní jezdec“ Honza, náš zeťák, vyzvednul u nás doma občanku a vyrazil opravdu na hranici možností a bezpečnosti směrem k letišti. Já jsem si zajistil taxi a odjel jsem naproti Honzovi. Čekal jsem na Honzu ve Slaném, mezitím už mamina volala z letiště, že máme poslední možnost se do letadla dostat. Předání občanky probíhalo jak v akčním filmu, velmi vstřícný taxikář to vzal zpět na letiště skutečně v brutálním tempu bez ohledu na omezení na dálnici. Příjezd na letiště opět podle akčních filmů, hlučné brzdy, můj výběh k odbavení ve zrychleném režimu (rychlé vyřízení formalit a prohlídek), běh maminy v rámci jejích možností k bráně a do letadla. To byla úleva. Dovolená k šedesátinám maminy mohla začít.

Po příjezdu autobusem z letiště na hotel jsme se snažili dostat pokoj v blízkosti jídelny a moře. Podařilo se částečně, poloha našeho pokoje byla tak akorát. Balkón s výhledem na bazény i moře, hezký pokoj s vybavením odpovídajícím pětihvězdičkovému hotelu. Bazény u našeho bloku byly velké a s množstvím lehátek kolem. Zajímavější ovšem byla pláž zase pár kroků od našeho bloku. Sice s trochu tmavším, ale hodně jemným pískem a s dlouhým vstupem do moře. Ještě zajímavější byl plážový bar, kde jsme si často dávali kávu, pivo nebo zmrzlinu.

Během našeho pobytu jsme dostali různé nabídky na výlety. Jachtou po moři si tedy mamina nechala odpustit a vyslala jen mne. O tomto výletu blíže v sekci Plavby. Celodenní poznávací zájezd jsme absolvovali spolu. Okruh autobusem začal přejezdem na jihovýchod ostrova k hlavnímu městu Kerkyre, kde jsme se krátce prošli středem města. Pak jsme navštívili komplex paláce Sissi – Achilleion. Uvnitř jsme se moc nezdrželi, bylo tam mnoho lidí, což maminu v té době znervózňovalo, tak jsme brzy opustili vnitřní prostory a raději si užívali krásné zahrady.

Pak nás autobus zavezl na pobřeží a na terase Nisis Restaurantu jsme si dali malé občerstvení s kávou. Navštívili jsme likérku se zdejší specialitou Kumkvat. Pěšky jsme se pak vydali přes záliv, kde jsme zažili přistávání a vzlety letadel přímo nad námi. Odtud nás autobus dovezl do vesnice Kanovi, kde je nádherný výhled na poloostrov s klášterem Vlacherna. Pak už jsme zase přejížděli celý ostrov na jeho jihozápadní část do města Palaiokastritsa. V přístavu jsme se nalodili na motorový vyhlídkový člun a přeplouvali jsme zálivem do skalnatých podmořských jeskyní Nefsičina jeskyně a Modré oko. V silném větru to docela na moři houpalo a mamina se mne křečovitě držela. Nakonec se i jí to velmi líbilo. Po návratu z houpající lodi jsme usedli k odpolednímu obědu na terase restaurace Belvedere s krásným výhledem na zátoku. Po jídle jsme autobusem vyjeli nad město a vyhlídka s názvem Bella Vista skutečně vyjadřovala nádherný výhled do údolí města a přilehlých přímořských pláží. Odtud už jsme zamířili do domovského resortu, kam jsme se dostali k večeři.

Další pobyt už byl bez výletů a karambolů. Užívali jsme si sluníčka, tepla a vody. Po večeri jsme vždy seděli v baru, kde si mamina oblíbila míchané nápoje, hlavně Cuba libre. Já zůstával u točeného piva. Mamina se zapojila do atraktivních aktivit – cvičení ve vodě při hudbě, lukostřelba, různé společenské hry. Já jen přihlížel nebo fotil. Bylo krásné sledovat, jak se postupně dostává do svého života. Často jsme se procházeli rozlehlým areálem resortu, kde každý blok měl svůj bazén. Na tenis jsme si ještě netroufli. Ke konci pobytu jsme dokonce pěšky vyrazili na procházku asi 1,5 km do městečka Roda. Ale snažili jsme se také hodně odpočívat na terase našeho pokoje u knížky nebo křížovky. Vzhledem ke svému zranění jsem musel omezit pohyb ve vodě, v bazénu nebo v moři.

Celá dovolená se povedla, tedy až na ten dramatický začátek. Odpočinuli jsme si a hlavně se mamina hodně zdravotně a psychicky zvedla. V ten dopad jsme sice ve skrytu duše doufali, ale výsledek byl hodně povzbuzující. I třeba pro naše další sny a plány. Prakticky od té doby stojí berle v koutu, občas je použiji už jen já, když mne přemůže nějaká nemoc či bolení. Už na podzim jsme začali plánovat naši další plavbu.

